

Beste familie, vrienden en bekenden,

Deze keer schrijf ik, Noortje, de nieuwsbrief. Nu we in Cavango wonen krijgen we veel meer mee wat er voorafgaand aan een medische evacuatie allemaal gebeurt en zien we de impact van MAF van heel dichtbij.

Americano

Onze gebedsgroep van het ziekenhuis zat net klaar om te starten met onze wekelijkse Bijbelstudie en gebedsbijeenkomst, toen Americo het zoontje van zes van Nanda (één van de leden), huilend aan kwam lopen. Zijn armpje hing slap langs zijn lichaam en we zagen meteen dat er iets goed mis was. Met een paar mensen reden we naar het ziekenhuis, nog geen kilometer verderop. Daar werd zijn arm gestabiliseerd.

De volgende dag werd er een röntgenfoto gemaakt. De elleboog bleek uit de kom, en het gebroken bot zat niet op zijn plek. Gelukkig stond er die dag al een MAF-patiëntenvlucht gepland voor twee andere mensen. Americo kon mee naar Lubango, waar hij in CEML ziekenhuis nog diezelfde dag geopereerd werd. De timing was bijzonder.

Gelukkig is de MAF-vlucht volledig betaald door trouwe donateurs. Nanda leeft van haar

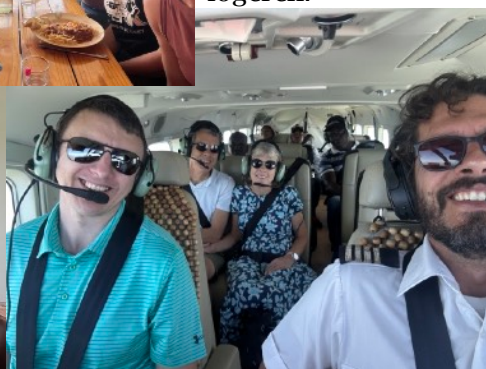
landje en verkoopt wat extra groente op het marktje bij het ziekenhuis om zeep, olie en zout te kunnen kopen. Heel de familie springt bij om de voor ons kleine ziekenhuisrekening te betalen.

November: de maand van bezoekers

We genieten ervan om mensen te ontvangen! Doordat we zo afgelegen wonen, betekent een bezoek al snel dat mensen blijven logeren. Dat vraagt om planning: menu's maken, vooruit koken, en zorgen dat we bij onze ritten naar de stad de voorraadkast goed kunnen aanvullen. We genieten er enorm van om mensen te ontvangen! Tijdens een lang weekend hadden we wel tien logees! Dankzij extra kampeerbedden kon iedereen een plekje krijgen. We deden verschillende activiteiten: op nijlpaard-“jacht” bij de rivier, mountainbiken door de bush, schieten met pijl en boog, vogels spotten met deskundige begeleiding (onze vrienden), spelletjes tijdens de regen en genieten van de gezamenlijke maaltijden.

Ook kwamen Marijns oom en tante, Chris-Jan en Anja langs, samen met een collega. Ze zijn een maand in Angola geweest om oogzorg te bieden. Chris-Jan komt elk jaar om onder andere staaroperaties te doen, meestal in Benguela, waardoor we hem nauwelijks zien. Deze keer opereerde hij ‘in de buurt’, op 2,5 uur rijden. We konden ze met de auto ophalen en 2 dagen later vloog Marijn hen met MAF en hun team terug naar Benguela. Terwijl we met hen nog aan het

ontbijt zaten, stonden er ineens vijf werklui op de stoep om de laatste klussen aan ons huis af te maken—zij bleven twee dagen logeren.

Ministry team activiteiten

Bezoek van het ministry team

Het ministry team uit Lubango kwam een lang weekend. Zij zijn een grote bemoediging voor zowel de kerk als het ziekenhuis. Vier keer per jaar komen ze met een MAF-vlucht van een uur, wat een dag rijden scheelt. Samen organiseerden we activiteiten voor kinderen, tieners, jongvolwassenen, getrouwde stellen en een aanbiddingsavond. Op zondag leidde het team een dienst met veel bemoediging en gebed. Ook gingen ze mee met de gebedsgroep in het ziekenhuis, waardoor er extra tijd was voor patiënten.

Judah en Zeke

Judah kreeg bezoek van zijn vriend Zeke. Hij woont in Kalukembe, waar zijn ouders al tien jaar in het ziekenhuis werken.

Binnenkort keren ze terug naar Amerika. Omdat er plek was op een MAF-vlucht, kon Zeke naar Cavango komen. In ruil voor kost en inwoning moest er volgens z'n ouders wel geklust worden! Judah en Zeke hebben samen een rups van de bulldozer vervangen. Alles zat goed vastgeroest, dus met veel hitte (lassen) en brute kracht kregen ze de bouten één voor één los. Na tien dagen was er weer plaats op een MAF-vlucht zodat Zeke terug kon, al had hij graag nog langer gebleven. De heren hebben fantastisch werk geleverd en de bulldozer is weer in staat van paraatheid voor reparaties aan de landingsbaan.

Sebastião

Hier hadden we een positief stukje over Sebastião geschreven, maar helaas is hij heel plotseling overleden. Afgelopen maanden ging het juist beter met hem en kwam hij weer regelmatig over de vloer. De chemokuren leken goed aan te slaan. Hij kon zelfs een paar kilometer lopen. Maar afgelopen weekend is hij binnen 2 dagen heel hard

achteruit gegaan en is de kanker in agressieve vorm teruggekomen. We zijn intens verdrietig. We ervaren ook Gods rust, doordat we weten dat hij bij Jezus is. Hij heeft tijdens zijn ziekte en toen hij opknapte heel duidelijk zijn leven aan God gegeven. Bedankt voor jullie gebed en meelevens!

Met vriendelijke groet,

fam. Goud

Marijn Noortje Judah Salomé

-wij Gouden u op de hoogte-